

เรื่อง

ที่ มท ๐๘๐๔.๕/ว ๑๑๒๔



กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามกฎหมายกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เรียน นายก อบต.บ้านไร่

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๕/ว ๑๒๘๐๗ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แนวทางในการจัดทำร่างกฎกระทรวง ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๒. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๔๕๓ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๔
๓. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๕๒ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๑
๔. แนวทางเบื้องต้นในการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตามที่ กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๗๑ ก เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ และมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงได้มีหนังสือแจ้งเวียนสาระสำคัญของกฎกระทรวงดังกล่าว พร้อมทั้งตัวอย่างเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้จังหวัดทุกจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งแจ้งกรุงเทพมหานครดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า เนื่องจากการได้มีการหารือเกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าวในประเด็นที่สำคัญจำนวนหลายประเด็น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงขอแจ้งเวียนความเห็นจากข้อหารือดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ดังนี้

๑. กรณีที่หารือว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถออกข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ภายในเดือนเมษายน - สิงหาคม ๒๕๖๘ โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ ได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า มาตรา ๓๔/๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ออกข้อกำหนดของท้องถิ่น ดังต่อไปนี้ (๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐ หรือราชการ

เรียน นายก อบต.บ้านไร่

เพื่อโปรดทราบ

แจ้ง...ค่าธรรมเนียมในอนุฎาตามมาตรา ๓๔/๒ ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งปัจจุบันได้มีการประกาศใช้

.....กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการ

จัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยจะมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศ

เห็นควรให้รีบดำเนินการต่อไป

(นายศุภกฤษ ฐานเจริญ)

รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่
/ในราชกิจจา..(นางสาววลินดา จังโกฏี)
เจ้าพนักงานธุรการ ชำนาญงาน

โปรดสั่งการ

(นายมนตรี นิลวานธุ์)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่

นายก อบต.บ้านไร่

นายก อบต.บ้านไร่

ในราชกิจจานุเบกษา กล่าวคือ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ เป็นต้นไป แม้ในระหว่างที่กฎกระทรวงฉบับนี้ยังไม่มีผลใช้บังคับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔/๓ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้างต้นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงดังกล่าว โดยกำหนดให้ข้อบัญญัติท้องถิ่นมีผลบังคับในอนาคตนับแต่วันใดวันหนึ่งได้ เช่น นับแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นวันที่กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ มีผลใช้บังคับ โดยเทียบเคียงตามแนวทางในการจัดทำร่างกฎกระทรวงของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระยะเวลาในการเตรียมการและประชาชนสามารถเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องดังกล่าว

๒. กรณีที่หาหรือว่า เรื่องที่มีการกำหนดไว้แล้วในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีได้ระบุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกเป็นข้อกำหนดท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติที่กำหนดให้อำนาจในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้โดยไม่ต้องตราเทศบัญญัติอีกถูกต้องหรือไม่ นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจตราข้อบัญญัติท้องถิ่นโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย กรณีเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตราข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือให้อำนาจตราข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น หมายถึงกฎหมายฉบับนั้นได้กำหนดไว้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องตราข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือมีอำนาจตราข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องใด ๆ ขึ้น เช่น ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๔/๒ กำหนดให้การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต สำหรับผู้ที่ประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กู้จัด หรือหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น และมาตรา ๓๔/๓ กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ออกข้อกำหนดของท้องถิ่นในเรื่องที่กำหนด เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการคัดแยก เก็บ ขน และกำจัด สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย สำหรับบทบัญญัติอื่นที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นรวมทั้งผู้บริหารท้องถิ่น ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้อำนาจดำเนินการตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้แล้ว โดยไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้องตราข้อบัญญัติท้องถิ่นขึ้นอีก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้บังคับตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้โดยไม่ต้องตราเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นอีก ทั้งนี้ ตามนัยหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๙๕๓ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๔ ประกอบหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๓๕๒ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๔ รายละเอียดปรากฏตาม QR Code ท้ายหนังสือนี้

๓. กรณีที่หาหรือว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มากำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น ซึ่งมีอัตราสูงกว่าที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ และไม่สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้น หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดทำร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น

ในเรื่องดังกล่าว...

ในเรื่องดังกล่าวเพื่อให้มีผล ณ ปัจจุบัน จะต้องพิจารณากำหนดค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙ และตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ เป็นต้นไป องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นก็ต้องตราข้อบัญญัติท้องถิ่นให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ ถูกต้องหรือไม่ นั้น เห็นว่า มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และมาตรา ๓๔/๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ออกข้อกำหนดของท้องถิ่น ดังต่อไปนี้ (๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นรวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบหมายให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และ (๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔/๒ ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งปัจจุบันได้มีการประกาศใช้กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยจะมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา กล่าวคือ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ดังนั้น อัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยท้ายพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงเป็นอัตราที่กำหนดเพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนำไปพิจารณาในการออกกฎกระทรวงไม่เกินอัตราดังกล่าว ส่วนการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในข้อบัญญัติท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎกระทรวงข้างต้นอีกชั้นหนึ่ง โดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถอ้างอิงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้มาใช้ในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ และในระหว่างที่กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ ยังไม่มีผลใช้บังคับ หากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นประสงค์จะจัดทำร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องดังกล่าวให้มีผลบังคับใช้ สามารถกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมได้ตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙ ไปพลางก่อนได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าการดำเนินการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ ในคราวเดียวกัน โดยกำหนดให้ข้อบัญญัติท้องถิ่นเฉพาะในส่วนดังกล่าวมีผลบังคับใช้ในอนาคตนับแต่วันใดวันหนึ่งได้ เช่น นับแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นวันที่กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ มีผลใช้บังคับ และกำหนดระยะเวลาบังคับใช้สำหรับส่วนที่ออกตามความกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้ใช้บังคับเฉพาะในระหว่างที่ค่าธรรมเนียมตามกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ ยังไม่มีผลใช้บังคับ โดยกำหนดให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันหนึ่งจนถึงอีกวันหนึ่ง เช่น ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ จนถึงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ทั้งนี้ เทียบเคียงตามแนวทางในการจัดทำร่างกฎกระทรวงของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รายละเอียดปรากฏตาม QR Code ท้ายหนังสือนี้

ทั้งนี้ ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นที่กำหนดค่าธรรมเนียมมิใช่ร่างกฎที่เข้าข่ายกรณีที่เป็น
ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบตามกฎหมายกำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มีการรับฟัง
ความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติ
หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ อย่างไรก็ดี แม้จะต้องทำ
การวิเคราะห์ผลกระทบ แต่ในการกำหนดค่าธรรมเนียมใด ๆ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรับฟังความคิดเห็น
ของผู้เกี่ยวข้องตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม
และค่าบริการ ด้วย ทั้งนี้ ตามนโยบายแนวทางเบื้องต้นในการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากกฎ รายละเอียดปรากฏตาม QR Code ท้ายหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ



(นายบุญชู ไชยศิริวัฒน์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๑
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ sarabun@dla.go.th
ผู้ประสานงาน นฤสุภา



แนวทางในการจัดทำร่างกฎกระทรวง

Ministerial Regulations Drafting Guideline



สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
Office of the Council of State

Better Regulation
for Better Life



แนวทางในการจัดทำร่างกฎกระทรวง

Ministerial Regulations Drafting Guideline

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
Office of the Council of State

พ.ศ. ๒๕๖๕

คำนำ

กองหลักนิติบัญญัติได้จัดทำ “แนวทางในการจัดทำร่างกฎกระทรวง” ฉบับนี้ เพื่อให้เป็นไปตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ระดับหน่วยงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะวางโครงสร้างการจัดทำร่างกฎกระทรวงของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้มีรูปแบบกลางและแนวทางที่สอดคล้องกัน เพื่อให้เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ใช้เป็นเครื่องมือเบื้องต้นในการยกร่างกฎกระทรวงและตรวจพิจารณาร่างกฎกระทรวงได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และเป็นไปในรูปแบบเดียวกัน โดยกองหลักนิติบัญญัติได้ศึกษาและวิเคราะห์บรรดากฎกระทรวง มติคณะรัฐมนตรี ข้อสั่งการ เอกสารวิชาการ และแนวทางปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และนำมาเรียบเรียงเป็นแนวทางในการจัดทำร่างกฎกระทรวงฉบับนี้ขึ้นให้มีความสมบูรณ์ ครบถ้วน ทันสมัย และมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น สำหรับขอบเขตของแนวทางการจัดทำร่างกฎกระทรวง ได้กล่าวถึงหลักการพื้นฐานในการร่างกฎกระทรวง ความจำเป็นในการมีแบบร่างกฎกระทรวง โครงสร้างและส่วนต่าง ๆ ของร่างกฎกระทรวงฉบับใหม่ ร่างกฎกระทรวงฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ร่างกฎกระทรวงฉบับปรับปรุง และร่างกฎกระทรวงฉบับยกเลิก รวมถึงแนวทางการยกร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและกำหนดแบบพิมพ์ร่างกฎกระทรวงเพื่อให้การจัดพิมพ์เป็นมาตรฐานเดียวกัน

กองหลักนิติบัญญัตินี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแนวทางในการจัดทำร่างกฎกระทรวงนี้ จะยังประโยชน์ทางวิชาการและเป็นแนวทางการปฏิบัติงานด้านการร่างกฎหมาย สำหรับเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและผู้ปฏิบัติงานร่างกฎหมายทุกท่าน และหากมีข้อเสนอแนะประการใด ผู้จัดทำขอรับไว้ด้วยความขอบพระคุณยิ่ง

กองหลักนิติบัญญัติ

กันยายน ๒๕๖๕

	หน้า
บทที่ ๑ บททั่วไป	๑
หลักพื้นฐานในการร่างกฎกระทรวง	๕
ความจำเป็นในการมีแบบร่างกฎกระทรวง	๑๒
บทที่ ๒ การร่างกฎกระทรวง	๑๕
ส่วนที่ ๑ บันทึกหลักการและเหตุผล	๑๙
๑. ความมุ่งหมายของบันทึกหลักการและเหตุผล	๑๙
ประกอบร่างกฎกระทรวง	
(๑) ความมุ่งหมายของบันทึกหลักการ	๑๙
(๒) ความมุ่งหมายของบันทึกเหตุผล	๑๙
๒. แนวทางการเขียนและรูปแบบบันทึกหลักการ	๑๙
(๑) แนวทางการเขียนบันทึกหลักการ	๑๙
(๒) รูปแบบการเขียนบันทึกหลักการ	๒๐
(ก) ร่างกฎกระทรวงฉบับใหม่	๒๐
๑) รูปแบบหลัก	๒๐
๒) รูปแบบยกเว้น	๒๑
(ข) ร่างกฎกระทรวงฉบับปรับปรุง	๒๒
(ค) ร่างกฎกระทรวงแก้ไขเพิ่มเติม	๒๒
๑) ร่างกฎกระทรวงที่เป็น	๒๒
การแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย	
๒) ร่างกฎกระทรวงที่เป็น	๒๓
การแก้ไขเพิ่มเติมหลายเรื่อง	
(ง) กฎกระทรวงยกเลิกกฎกระทรวง	๒๕
๓. แนวทางการเขียนและรูปแบบบันทึกเหตุผล	๒๕
(๑) แนวทางการเขียนบันทึกเหตุผล	๒๕
(๒) รูปแบบการเขียนบันทึกเหตุผล	๒๖

ส่วนที่ ๒	ชื่อร่างกฎกระทรวง	๒๘
๑.	ความมุ่งหมายของชื่อร่างกฎกระทรวง	๒๘
๒.	แนวทางการเขียนชื่อร่างกฎกระทรวง	๒๘
๓.	รูปแบบการเขียนชื่อร่างกฎกระทรวง	๒๙
	(๑) รูปแบบการเขียนชื่อร่างกฎกระทรวง ในร่างกฎกระทรวงฉบับแรก	๒๙
	(๒) รูปแบบการเขียนชื่อร่างกฎกระทรวง ในร่างกฎกระทรวงแก้ไขเพิ่มเติม	๓๑
	(ก) รูปแบบที่ ๑ การใช้ชื่อกฎกระทรวงที่ระบุ เนื้อหาสาระของกฎกระทรวง	๓๑
	(ข) รูปแบบที่ ๒ การใช้ชื่อกฎกระทรวงที่ระบุ ฉบับที่ของกฎกระทรวง	๓๒
	(๓) รูปแบบการเขียนชื่อร่างกฎกระทรวง ในร่างกฎกระทรวงยกเลิก	๓๓
	(ก) การยกเลิกกฎกระทรวงฉบับเดียว	๓๓
	(ข) การยกเลิกกฎกระทรวงมากกว่าหนึ่งฉบับ	๓๔
	(ค) กฎกระทรวงยกเลิกกฎกระทรวงที่ไม่เหมาะสมกับ กาลปัจจุบัน	๓๔
ส่วนที่ ๓	บทอาศัยอำนาจ	๓๖
๑.	ความมุ่งหมายของบทอาศัยอำนาจ	๓๖
๒.	แนวทางการเขียนบทอาศัยอำนาจ	๓๖
๓.	รูปแบบการเขียนบทอาศัยอำนาจ	๓๗
	(๑) รูปแบบทั่วไป	๓๗
	(๒) กรณีมาตราที่ให้อำนาจออกกฎกระทรวง เคยมีการแก้ไขเพิ่มเติม	๓๘
	(๓) กรณีรัฐมนตรีหลายกระทรวงร่วมกันออกกฎกระทรวง	๓๙
	(๔) กรณีบทนิยามของกฎหมายแม่บทเป็นบทอาศัยอำนาจ	๔๐
	(๕) กรณีการออกกฎกระทรวงต้องมีคำแนะนำ	๔๑

	หน้า
ส่วนที่ ๔ วันใช้บังคับ	๔๓
๑. ความมุ่งหมายของวันใช้บังคับกฎกระทรวง	๔๓
๒. แนวทางการเขียนวันใช้บังคับกฎกระทรวง	๔๓
๓. รูปแบบการเขียนวันใช้บังคับกฎกระทรวง	๔๔
(๑) การกำหนดให้กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับในอนาคต	๔๔
(ก) แบบกำหนดให้ใช้บังคับในวันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	๔๔
(ข) แบบกำหนดให้กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับนับแต่ วันใดวันหนึ่งเป็นต้นไป	๔๔
(ค) แบบกำหนดให้กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับ เมื่อพ้นระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่งเป็นต้นไป	๔๕
(๒) การกำหนดให้กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับย้อนหลัง	๔๖
(๓) การกำหนดให้เนื้อหาบางข้อหรือบางหมวดของ กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับเป็นวันอื่นที่แตกต่างจาก วันใช้บังคับของกฎกระทรวงทั้งฉบับ	๔๖
(๔) กฎกระทรวงที่กำหนดระยะเวลาบังคับใช้	๔๗
ส่วนที่ ๕ บทยกเลิก	๔๘
๑. ความมุ่งหมายของบทยกเลิกกฎกระทรวง	๔๘
๒. แนวทางการเขียนบทยกเลิกกฎกระทรวง	๔๘
๓. รูปแบบการเขียนบทยกเลิกกฎกระทรวง	๕๐
(๑) การยกเลิกกฎกระทรวงฉบับเดียว	๕๐
(๒) การยกเลิกกฎกระทรวงหลายฉบับ	๕๑
ส่วนที่ ๖ บทนิยาม	๕๓
๑. ความมุ่งหมายของบทนิยาม	๕๓
๒. แนวทางการเขียนบทนิยาม	๕๔
๓. รูปแบบการเขียนบทนิยาม	๕๘
(๑) บทนิยามทั่วไป	๕๘
(๒) บทนิยามที่มีความหมายกว้างกว่าความหมายทั่วไป	๕๙
(๓) บทนิยามที่มีความหมายแคบกว่าความหมายทั่วไป	๖๐
(๔) บทนิยามเฉพาะหมวด/ ส่วน/ ข้อ	๖๐

	หน้า
ส่วนที่ ๗ บทเฉพาะกาล	๖๔
๑. ความมุ่งหมายของบทเฉพาะกาล	๖๔
๒. แนวทางการเขียนบทเฉพาะกาล	๖๕
๓. รูปแบบการเขียนบทเฉพาะกาล	๗๒
๓.๑ บทเฉพาะกาลรองรับคณะกรรมการ	๗๒
(๑) กำหนดรองรับกรรมการตามกฎหมายฉบับเดิม	๗๒
ให้อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะถึงคราวออกตามวาระ	
(๒) กำหนดรองรับคณะกรรมการหรือกรรมการ	๗๓
ตามกฎหมายฉบับเดิมยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป	
จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือกรรมการ	
ตามกฎหมายฉบับใหม่	
๓.๒ บทเฉพาะกาลรองรับให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กร	๗๔
ตามกฎหมายฉบับเดิมคงอยู่ต่อไปจนกว่าจะจัดตั้ง	
หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรตามกฎหมายฉบับใหม่	
๓.๓ บทเฉพาะกาลรองรับคำร้อง คำขอ หรือใบอนุญาต	๗๕
(๑) การรองรับคำร้องหรือคำขอตามกฎหมายฉบับเดิม	๗๕
ที่ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา	
(๒) การรองรับใบอนุญาต ใบรับแจ้ง ใบสำคัญ	๗๗
หรือหนังสือสำคัญที่ออกให้ตามกฎหมายฉบับเดิม	
๓.๔ บทเฉพาะกาลรองรับการดำเนินการตามกฎหมายฉบับเดิม	๗๘
และกำหนดการดำเนินการต่อไปให้มีความต่อเนื่อง	
(๑) กำหนดรองรับการใดที่ได้ดำเนินการตามกฎหมายฉบับเดิม	๗๘
ฉบับเดิมให้สามารถดำเนินการต่อไปได้	
ตามกฎหมายฉบับใหม่	
(๒) กำหนดรองรับการดำเนินการที่มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายแล้ว	๗๙
ก่อนมีกฎหมายฉบับใหม่ โดยให้ถือว่าการดำเนินการ	
ตามกฎหมายฉบับใหม่ด้วย	
(๓) กำหนดรองรับการใดที่ได้ดำเนินการตามกฎหมายฉบับเดิม	๘๐
ฉบับเดิมให้สามารถดำเนินการต่อไปได้ตามกฎหมาย	
ฉบับใหม่ โดยให้ถือว่าการดำเนินการตามกฎหมายฉบับ	
ฉบับใหม่และกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติ	

(๔) กำหนดรองรับการดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฉบับเดิม และกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการต่อไป	๘๑
๓.๕ บทเฉพาะกาลรองรับสิทธิประโยชน์ของบุคคล	๘๑
(๑) การรองรับสิทธิของบุคคลตามกฎหมายกระทรวงฉบับเดิม	๘๑
(๒) การรองรับค่าตอบแทนที่เคยได้รับอยู่แล้ว	๘๒
ตามกฎหมายกระทรวงฉบับเดิม	
๓.๖ บทเฉพาะกาลรองรับกฎหมายลำดับรอง	๘๒
๓.๗ บทเฉพาะกาลที่มีสาระสำคัญเฉพาะเรื่อง	๘๕
(๑) การยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติบางข้อในกฎหมายกระทรวงฉบับใหม่มาใช้บังคับ	๘๕
(๒) การยกเว้นมิให้นำกฎหมายกระทรวงฉบับใหม่มาใช้บังคับกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง	๘๖
(๓) การกำหนดระยะเวลาการชะลอการใช้บังคับบทบัญญัติใหม่บางข้อ เมื่อกฎหมายกระทรวงฉบับใหม่มีผลใช้บังคับ	๘๗
(๔) การกำหนดให้การอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมายกระทรวงหรือประกาศฉบับเดิมเป็นการตามกฎหมายกระทรวงฉบับใหม่	๘๘
(๕) การรองรับการดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฉบับเดิมที่ยังไม่แล้วเสร็จให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ	๙๐
(๖) การรองรับการอ้างถึงถ้อยคำใดหรือเรื่องใดในกฎหมายกระทรวงฉบับเดิมให้เป็นการอ้างถึงถ้อยคำหรือเรื่องที่บัญญัติไว้ในกฎหมายกระทรวงฉบับใหม่	๙๐
(๗) การกำหนดรองรับให้หน่วยงานหรือบุคคลดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงฉบับใหม่ภายในระยะเวลาที่กำหนด	๙๑
ส่วนที่ ๘ บัญชีท้ายกฎหมายกระทรวง	๙๓
๑. ความมุ่งหมายของบัญชีท้ายกฎหมายกระทรวง	๙๓
๒. แนวทางการเขียนบัญชีท้ายกฎหมายกระทรวง	๙๓
๓. รูปแบบการเขียนบัญชีท้ายกฎหมายกระทรวง	๙๔
(๑) กำหนดตารางบัญชีท้ายกฎหมายกระทรวงที่ไม่มีการแบ่งข้อย่อย	๙๔
(๒) กำหนดตารางบัญชีท้ายกฎหมายกระทรวงที่มีการแบ่งข้อย่อย	๙๕
(๓) กำหนดบัญชีท้ายกฎหมายกระทรวงเกี่ยวกับรายละเอียดของเนื้อหา	๙๖

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ ๙ หมวดหมู่กฎกระทรวง	๙๗
๑. ความมุ่งหมายของหมวดหมู่กฎกระทรวง	๙๗
๒. แนวทางการเขียนหมวดหมู่กฎกระทรวง	๙๗
๓. รูปแบบการเขียนหมวดหมู่กฎกระทรวง	๑๐๐
บทที่ ๓ การร่างกฎกระทรวงแก้ไขเพิ่มเติมและกฎกระทรวงยกเลิก	๑๐๗
ส่วนที่ ๑ โครงสร้างของกฎกระทรวงแก้ไขเพิ่มเติม	๑๐๘
๑. ความมุ่งหมายในการออกกฎกระทรวงแก้ไขเพิ่มเติม	๑๐๘
๒. โครงสร้างของกฎกระทรวงแก้ไขเพิ่มเติม	๑๐๘
๓. ข้อพิจารณาทั่วไปของกฎกระทรวงแก้ไขเพิ่มเติม	๑๑๑
ส่วนที่ ๒ บทแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกข้อและหมวด	๑๑๒
๑. ความมุ่งหมายในการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกข้อและหมวด	๑๑๒
๒. แนวทางการกำหนดบทแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกข้อและหมวด	๑๑๒
๓. รูปแบบการเขียนบทแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกข้อและหมวด	๑๑๘
๓.๑ แบบการแก้ไข	๑๑๘
(๑) การแก้ไขทั้งข้อ	๑๑๘
(๒) การแก้ไขวรรค	๑๑๙
(๓) การแก้ไขอนุข้อ	๑๒๐
(ก) การแก้ไขอนุข้อของวรรค	๑๒๐
(ข) การแก้ไขอนุข้อของข้อ	๑๒๐
(ค) การแก้ไขอนุข้อย่อยของอนุข้อของข้อ	๑๒๑
(๔) การแก้ไขชื่อหมวด	๑๒๒
(๕) การแก้ไขชื่อหมวดและข้อในหมวด	๑๒๓
(๖) การแก้ไขบทนิยาม	๑๒๔
(ก) การแก้ไขบทนิยามทั้งข้อ	๑๒๔
(ข) การแก้ไขบทนิยามคำเดียว	๑๒๕
(ค) การแก้ไขบทนิยามหลายคำ	๑๒๖
(ง) การแก้ไขอนุข้อย่อยของบทนิยาม	๑๒๗
(๗) การแก้ไขถ้อยคำที่ปรากฏในเนื้อหาของกฎกระทรวง	๑๒๘

	หน้า
(๘) การแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมท้าย/ บัญชีท้าย/ ตารางท้าย/ แบบคำขอ	๑๒๘
(ก) การแก้ไขทั้งหมด	๑๒๘
(ข) การแก้ไขบางส่วน	๑๒๙
๓.๒ แบบการเพิ่ม	๑๓๑
(๑) การเพิ่มข้อ	๑๓๑
(ก) การเพิ่มข้อแทรกระหว่างข้อ	๑๓๑
(ข) การเพิ่มข้อต่อจากข้อสุดท้ายของกฎกระทรวง	๑๓๒
(ค) การเพิ่มข้อแรกหรือข้อสุดท้ายของหมวด	๑๓๓
(๒) การเพิ่มวรรค	๑๓๕
(๓) การเพิ่มอนุข้อ	๑๓๖
(ก) การเพิ่มอนุข้อของข้อ	๑๓๖
(ข) การเพิ่มวรรคของอนุข้อของข้อ	๑๓๗
(ค) การเพิ่มอนุข้อย่อยของอนุข้อของข้อ	๑๓๗
(๔) การเพิ่มหมวด	๑๓๘
(๕) การเพิ่มบทนิยาม	๑๔๐
(ก) การเพิ่มบทนิยามเป็นบทนิยามคำแรก หรือคำลำดับที่หนึ่ง	๑๔๐
(ข) การเพิ่มบทนิยามแทรกระหว่างบทนิยามเดิม	๑๔๐
(ค) การเพิ่มบทนิยามต่อท้ายบทนิยามคำสุดท้าย	๑๔๑
(ง) การเพิ่มอนุข้อย่อยของบทนิยาม	๑๔๒
(จ) การเพิ่มวรรคของบทนิยาม	๑๔๒
(๖) การเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมท้าย/ บัญชีท้าย/ ตารางท้าย/ แบบ (กรณีที่ไม่เคยมีการกำหนดมาก่อน)	๑๔๒
(๗) การเพิ่มรายการในอัตราค่าธรรมเนียมท้าย/ บัญชีท้าย/ ตารางท้าย/ ภาคผนวก (กรณีที่มีการกำหนดไว้แล้ว)	๑๔๓
๓.๓ แบบการยกเลิก	๑๔๔
(๑) การยกเลิกทั้งข้อ	๑๔๔
(๒) การยกเลิกวรรคของข้อ	๑๔๕
(๓) การยกเลิกอนุข้อ	๑๔๕
(๔) การยกเลิกอนุข้อย่อยของอนุข้อ	๑๔๖
(๕) การยกเลิกหมวด	๑๔๖
(๖) การยกเลิกบทนิยาม	๑๔๖

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
(๗) การยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้าย/ บัญชีท้าย/ ตารางท้าย/ แบบคำขอ	๑๔๗
(ก) การยกเลิกทั้งหมด	๑๔๗
(ข) การยกเลิกบางส่วน	๑๔๗
ส่วนที่ ๓ โครงสร้างของกฎกระทรวงยกเลิก	๑๔๘
๑. ความมุ่งหมายในการออกกฎกระทรวงยกเลิก	๑๔๘
๒. โครงสร้างของกฎกระทรวงยกเลิก	๑๔๘
๓. แนวทางการเขียนและรูปแบบกฎกระทรวงยกเลิก	๑๔๙
บทที่ ๔ กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม	๑๕๙
๑. ความมุ่งหมายของกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม	๑๕๙
๒. หลักเกณฑ์ในการกำหนดค่าธรรมเนียมในกฎกระทรวง	๑๕๙
๓. แนวทางการเขียนกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม	๑๖๑
๔. รูปแบบการเขียนกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม	๑๖๒
๔.๑ กรณีกำหนดให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม	๑๖๒
๔.๒ กรณีแก้ไขค่าธรรมเนียม	๑๖๖
๔.๓ กรณีกำหนดให้ยกเลิกและปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม	๑๖๙
๔.๔ กรณีให้ยกเว้นการเก็บค่าธรรมเนียม	๑๘๒
บทที่ ๕ แบบการพิมพ์ร่างกฎกระทรวง	๑๘๕
บรรณานุกรม	๑๙๕



ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๕๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง การขอรับความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางน่อง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ขม ๐๐๓๗.๔/๔๑๕๕๔ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ตามที่จังหวัดเชียงใหม่ได้มีหนังสือถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอหารือเกี่ยวกับการที่เทศบาลตำบลยางน่อง อำเภอสารภี ได้เสนอร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางน่อง เรื่อง ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ให้ความเห็นชอบ และจังหวัดเชียงใหม่เห็นว่าร่างเทศบัญญัตินี้ อาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ จึงขอหารือความชอบด้วยกฎหมายของร่างเทศบัญญัติฉบับดังกล่าว นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ตามมาตรา ๕๐ (๔) และ (๙) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดให้เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลเกี่ยวกับการป้องกันและระงับโรคติดต่อ และหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย และมาตรา ๔๘ เตรส (๖) ได้กำหนดให้นายกเทศมนตรีต้องปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติในกฎหมายอื่นด้วย สำหรับการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า นั้น พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ได้กำหนดแนวทางดำเนินการในเรื่องนี้ไว้ กล่าวคือ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องจัดการให้สัตว์ควบคุมทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดรักษาโรคสัตว์ตามกำหนดเวลา และต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนด ในกฎกระทรวง ซึ่งสัตวแพทย์ดังกล่าวนี้ หมายความว่ารวมถึงสัตวแพทย์ของราชการส่วนท้องถิ่นด้วย และผู้ฉีดวัคซีนต้องมอบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว และใบรับรองการฉีดวัคซีนให้แก่เจ้าของสัตว์ควบคุม หากเครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญก่อนที่จะหมดอายุ หรือก่อนระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรอง เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องขอรับเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนแทนของเดิมภายในสิบห้าวัน และต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎหมายด้วย ซึ่งตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับสัตว์ควบคุมในกรณีของสุนัขไว้ กล่าวคือ (๑) การฉีดวัคซีน ตัวละ ๑๗ บาท (๒) เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ อันละ ๒ บาท และ (๓) ใบรับรองการฉีดวัคซีน ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ ฉบับละ ๑ บาท

/ตามมาตรา...

ตามมาตรา ๖๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ได้กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย กรณีเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรือให้อำนาจตราเทศบัญญัตินั้น หมายถึงกฎหมายฉบับนั้นได้กำหนดไว้ให้เทศบาลต้องตราเทศบัญญัติหรือให้อำนาจตราเทศบัญญัติในเรื่องใด ๆ ขึ้น เช่น ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ ได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด และการจัดระเบียบในการเก็บขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๙ วรรคสอง ได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องใดๆ ตามมาตรา ๘ ในกรณีที่ยังไม่มีกรออกกฎหมายในเรื่องดังกล่าวไว้

พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังกล่าว เป็นกฎหมายที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์ของราชการส่วนท้องถิ่นรวมทั้งนายกเทศมนตรีในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้อำนาจดำเนินการตามที่กฎหมายฉบับนี้กำหนดไว้แล้ว โดยไม่มีบทบัญญัติในพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้องตราข้อบัญญัติหรือให้อำนาจตราข้อบัญญัติของท้องถิ่นขึ้นอีก ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้สามารถใช้บังคับตามบทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้ได้โดยไม่ต้องตราเป็นข้อบัญญัติของท้องถิ่น ดังนั้น เทศบาลตำบลยางเบ็งจึงไม่ต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางเบ็ง เรื่อง ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๕๓ ขึ้นใช้บังคับ

๒. สำหรับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการฉีดวัคซีน ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนแทนเครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนที่สูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ นั้น สัตวแพทย์ของราชการส่วนท้องถิ่นต้องเก็บค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ จะจัดเก็บเป็นอย่างอื่นมิได้ และค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นรายได้ของเทศบาลตามมาตรา ๖๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ



(นายชวนศักดิ์ วรรณเวโรธร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

28 มิ.ย. 2554

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๔-๖

โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด”

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๑๓๕๒



กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๕๑

เรื่อง การหรือเกี่ยวกับการตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุทัยธานี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานี

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดอุทัยธานี ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๘๗.๔/๑๔๗๐๑ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐

๒. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๔๙๙๒ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมโยธาธิการและผังเมือง ที่ มท ๐๗๑๐/๑๗๘ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑
จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่จังหวัดอุทัยธานีได้มีหนังสือถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นหาหรือเกี่ยวกับการที่เทศบาลเมืองอุทัยธานีได้เสนอร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุทัยธานี เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารบริเวณโดยรอบอาคารหอแซตต์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุทัยธานี เรื่อง การควบคุมการใช้รถบรรทุก กรวด หิน ดิน เลน ทราย หรือสิ่งอื่นใด พ.ศ. ๒๕๕๐ ว่า เทศบาลเมืองอุทัยธานีมีอำนาจตราเทศบัญญัติดังกล่าวเพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลได้หรือไม่ เนื่องจากร่างเทศบัญญัติดังกล่าวเป็นเรื่องที่กระทบสิทธิของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งให้จังหวัดอุทัยธานีทราบว่าได้ส่งข้อหารือในประเด็นร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุทัยธานี เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารบริเวณโดยรอบอาคารหอแซตต์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไปให้กรมโยธาธิการและผังเมืองให้ความเห็น ผลเป็นประการใดจะแจ้งให้ทราบต่อไป นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนดังนี้

๑. ประเด็นที่หาหรือเกี่ยวกับอำนาจในการตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุทัยธานี เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารบริเวณโดยรอบอาคารหอแซตต์ พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น กรมโยธาธิการและผังเมืองได้แจ้งผลการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวสรุปได้ว่า การออกเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุทัยธานีในกรณีดังกล่าวเป็นเรื่องการกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้ายและใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใด และในพื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีออกกฎกระทรวงในลักษณะเช่นนี้ เทศบาลเมืองอุทัยธานีจึงสามารถที่จะดำเนินการออกเทศบัญญัติโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ โดยไม่ต้องอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่อย่างใด ซึ่งการออกเทศบัญญัตินี้จะมีผลใช้บังคับได้เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสำเนาเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

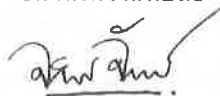
๒. ประเด็นที่หาหรือเกี่ยวกับอำนาจในการตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุทัยธานี เรื่อง การควบคุมการใช้รถบรรทุก กรวด หิน ดิน เลน ทราย หรือสิ่งอื่นใด พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า

/ตามมาตรา ๒ ...

ตามมาตรา ๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ใช้พระราชบัญญัติดังกล่าวในเขตเทศบาล ซึ่งตามมาตรา ๑๓ ได้กำหนดว่า เจ้าของรถ ซึ่งใช้บรรทุกสัตว์ กรวด หิน ดิน เลน ทราบ สิ่งปฏิภูล มูลฝอยหรือสิ่งอื่นใด ต้องจัดให้รถนั้นอยู่ในสภาพ ที่ป้องกันมิให้มูลสัตว์หรือสิ่งดังกล่าวตกหล่น รั่วไหล ปลิว ฟุ้งกระจายลงบนถนนในระหว่างที่ไ้รถนั้น รวมทั้ง ต้องป้องกันมิให้น้ำมันจากกรรั่วไหลลงบนถนน และตามมาตรา ๕๕ ได้กำหนดโทษสำหรับผู้ขับขีรถ ซึ่งบรรทุกมูลสัตว์ กรวด หิน ดิน เลน ทราบ มูลฝอย หรือมีน้ำมันและวัตถุดังกล่าวได้ตกหล่น ปลิว ฟุ้งกระจาย หรือรั่วไหลลงบนถนน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท โดยมาตรา ๔๖ , ๔๘ และ มาตรา ๕๐ ได้กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ นายกเทศมนตรี กรณีในเขตเทศบาล หรือผู้ซึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้แก่ ปลัดเทศบาล และรองปลัดเทศบาล มีอำนาจแจ้งให้ผู้กระทำความผิดจัดการลบ ล้าง กวาด เก็บ ตกแต่ง ปรับปรุงสิ่งที่เป็นความผิดมิให้ปรากฏอีกต่อไปภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือมอบหมายให้ผู้อื่นจัดทำ ให้เกิดความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าใช้จ่ายในการ เข้าจัดทำความสะอาดหรือความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามที่ได้ใช้จ่ายไปจริง รวมทั้งมีอำนาจจับกุม ผู้กระทำความผิดหรือผู้ที่ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดนั้น พร้อมด้วยยานพาหนะ เครื่องมือ และสิ่งของ ที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อดำเนินการตามกฎหมายได้ ดังนั้น ร่างเทศบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นเรื่องเดียวกัน กับที่มีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเทศบาลเมืองอุทัยธานีสามารถถือปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ จึงไม่มีความจำเป็นที่เทศบาลเมืองอุทัยธานีจะต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุทัยธานี เรื่อง การควบคุมการใช้ รถบรรทุก กรวด หิน ดิน เลน ทราบ หรือสิ่งอื่นใด พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลเมืองอุทัยธานีอีก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ



(นายจรินทร์ จักกะพาก)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๒๗ พ.ค. ๕๖

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๔๐๓๔-๖

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด”

ที่ มท ๐๓๑๐/ ๑๓๖



กรมโยธาธิการและผังเมือง
ถนนพระรามที่ ๖ เขตพญาไท
กทม. ๑๐๔๐๐

มกราคม ๒๕๕๑

เรื่อง การขอเกี่ยวกับการตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุทัยธานี

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๔๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่าจังหวัดอุทัยธานี ได้หารือเกี่ยวกับการตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุทัยธานี เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารบริเวณโดยรอบอาคารชกแซตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ และมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่มีความสูงเกิน ๘.๐๐ เมตร จากพื้นดิน ภายในรัศมี ๑๐๐ เมตร จากประตูทางเข้าอาคารชกแซตั้งด้านติดถนนศรีอุทัยตามแผนที่ท้ายเทศบัญญัติ และอาคารที่ก่อสร้างมาก่อนหรือมีอยู่ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับและมีลักษณะขัดกับเทศบัญญัตินี้ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการต่อเติมหรือดัดแปลงให้มีความสูงเพิ่มขึ้นเว้นแต่เป็นการซ่อมแซมหรือตกแต่งตามสภาพเดิม เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยเทศบาลเมืองอุทัยธานีจะสามารถตราเทศบัญญัติดังกล่าวเพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลได้หรือไม่ ดังความละเอียดที่แจ้งแล้ว นั้น

กรมโยธาธิการและผังเมืองขอเรียนว่า การออกเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุทัยธานี ในกรณีดังกล่าว เป็นเรื่องการกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้ายและใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใด และในพื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีกรออกกฎกระทรวงในลักษณะเช่นนี้ เทศบาลฯ จึงสามารถที่จะดำเนินการออกเทศบัญญัติโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสองฯ แห่ง

-/พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ โดยไม่ต้องอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่อย่างใด ซึ่งการออกเทศบัญญัตินี้จะมีผลใช้บังคับได้เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ



(นายสุรพล พงษ์ไทยพัฒน์)
วิศวกรใหญ่ ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง

สำนักควบคุมและตรวจสอบอาคาร

โทร. ๐ ๒๒๕๕ ๔๓๖๒-๓

โทรสาร ๐ ๒๒๕๕ ๔๓๖๒

แนวทางเบื้องต้นในการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง
และวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎ

โดยที่ได้มีการประกาศใช้บังคับกฎกระทรวงกำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น
และวิเคราะห์ผลกระทบ พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติ
หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งกำหนดให้
หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎ
ที่มีลักษณะตามที่กำหนด อย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและ
การวิเคราะห์นั้นแก่ประชาชน และนำผลนั้นมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการออกกฎทุกชั้นตอน นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้จัดทำแนวทางปฏิบัติเบื้องต้นสำหรับการดำเนินการ
รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎ เพื่อประโยชน์แก่หน่วยงานของรัฐ
และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามกฎกระทรวงดังกล่าว พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำ
ร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ รวมทั้งคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนา
กฎหมายและแนวทางต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในแนวทางนี้

“กฎหมาย” หมายความว่า กฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ

“กฎ” หมายความว่า กฎตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒ ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็น
หรือวิเคราะห์ผลกระทบในการจัดทำร่างกฎตามกฎหมายนั้นไว้เป็นการเฉพาะ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ
ตามกฎหมายนั้น และจะดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมิน
ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายเพิ่มเติมเพื่อความครบถ้วนสมบูรณ์ด้วยก็ได้

ตัวอย่างเช่น กฎหมายฉบับหนึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับฟังความคิดเห็นของ
ผู้เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการจัดทำร่างกฎตามกฎหมายนั้นไว้แล้ว หน่วยงานผู้รับผิดชอบสามารถดำเนินการ
รับฟังความคิดเห็นตามกฎหมายดังกล่าว และทำการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎตามกฎหมาย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายไปในคราวเดียวกันได้

ข้อ ๓ เมื่อมีกรณีจำเป็นต้องเสนอให้มีการออกกฎหรือหน่วยงานของรัฐเห็นสมควรออกกฎ
ซึ่งอาจก่อให้เกิดภาระแก่ประชาชน หรือการไม่ปฏิบัติตามจะมีผลให้ต้องได้รับโทษหรือเสียสิทธิ หรือกระทบต่อ
สถานะของบุคคล รวมตลอดทั้งกฎที่เป็นการให้สิทธิประโยชน์แก่ประชาชนแต่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ
หรือเงื่อนไขให้ประชาชนมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามหนึ่งอย่างใด หรือยื่นเอกสารใด ๆ ให้หน่วยงานของรัฐ
ให้หน่วยงานของรัฐตรวจสอบและวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในร่างกฎ

ดังกล่าวไม่เป็นการสร้างภาระแก่ประชาชนเกินความจำเป็น คำนึงถึงภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐและประชาชน รวมทั้งไม่สามารถใช้มาตรการหรือวิธีการอื่นใดที่กระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนน้อยกว่าข้อกำหนดในร่างกฎนั้นได้

ข้อ ๔ ก่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาว่า ร่างกฎของตนมีลักษณะที่จำเป็นต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบหรือไม่ ดังต่อไปนี้

๔.๑ พิจารณานโยบายของร่างกฎว่าเข้าข่ายกรณีที่ไม่จำเป็นต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ เนื่องจากเป็นกรณีที่ไม่เข้าข่ายยกเว้นตามข้อ ๒ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวง กำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบกับมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่ กล่าวคือ เป็นร่างกฎที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ร่างกฎที่มีได้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับประชาชน ร่างกฎที่จำเป็นต้องตราขึ้นโดยรีบด่วนเพื่อประโยชน์สำคัญของประเทศ เกี่ยวกับความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ หรือร่างกฎอื่นใดที่ไม่มีผลกระทบต่อประชาชน

ตัวอย่างเช่น ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา อักษรย่อสำหรับสาขาวิชา ศรัยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และศรัยประจำตำแหน่ง ร่างกฎว่าด้วยเครื่องแบบพนักงานเจ้าหน้าที่ และร่างกฎว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการหรือจัดโครงสร้างหน่วยงานของรัฐ รวมตลอดทั้งร่างกฎที่เป็นเรื่องลับด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังกล่าวข้างต้น หรือที่มีกฎหมายห้ามเปิดเผยหรือคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผย

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่าร่างกฎของตนเข้าข่ายกรณีที่ไม่จำเป็นต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบดังกล่าวข้างต้น ให้หน่วยงานนั้นดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำและเสนอร่างกฎต่อไปได้โดยไม่ต้องพิจารณาตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวงกำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ พ.ศ. ๒๕๖๕ อีก

๔.๒ หากหน่วยงานพิจารณาแล้วเห็นว่าร่างกฎของตนไม่เข้าข่ายยกเว้นตามข้อ ๔.๑ ให้พิจารณาเนื้อหาของร่างกฎว่าเข้าข่ายกรณีที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวงกำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือไม่ ดังนี้

(๑) ร่างกฎที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการขออนุญาต ขออนุมัติ ขอความเห็นชอบ จดทะเบียน ขึ้นทะเบียน แจ่ง ขอประทานบัตร ขออาชญาบัตร

(๒) ร่างกฎที่กำหนดให้ประชาชนต้องปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือโดยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ในการประกอบอาชีพหรือดำรงชีวิตของประชาชน หรือในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ หรือยื่นเอกสารใด ๆ ให้หน่วยงานของรัฐ บรรดาที่มีใช้ร่างกฎตาม (๑)

ตัวอย่างร่างกฎที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ข้างต้น เช่น ร่างกฎเกี่ยวกับการจัดทำสำมะโน หรือสำรวจตัวอย่างตามกฎหมายว่าด้วยสถิติ (เรื่องเสร็จที่ ๑๐๒๙/๒๕๖๕) ร่างกฎที่กำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต^๑ (เรื่องเสร็จที่ ๑๔๔๓/๒๕๖๕) และร่างกฎที่เป็นการยกเลิกกฎที่มีผลใช้บังคับอยู่ โดยไม่มีเนื้อหาอื่นใดเพิ่มเติม

^๑ อย่างไรก็ดี แม้จะไม่ต้องทำการวิเคราะห์ผลกระทบ แต่ในการกำหนดค่าธรรมเนียมใด ๆ หน่วยงานต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการ ด้วย

๔.๓ ในกรณีที่ร่างกฎที่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ การพิจารณาว่าต้องรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบเพื่อประกอบการจัดทำร่างกฎนั้นหรือไม่ ให้พิจารณาจากเนื้อหาของร่างกฎฉบับแก้ไขเพิ่มเติมเป็นหลัก ว่าเข้าข่ายยกเว้นตามข้อ ๔.๑ หรือมีลักษณะตามข้อ ๔.๒ หรือไม่ ทั้งนี้ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่ากฎที่ใช้บังคับอยู่และจะถูกแก้ไขเพิ่มเติม นั้น มีลักษณะตามข้อ ๔.๒ หรือไม่

ข้อ ๕ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐพิจารณาตามข้อ ๔ แล้วเห็นว่าร่างกฎของตนไม่เข้าข่ายที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ ให้บันทึกผลการพิจารณาพร้อมเหตุผล รวมทั้งข้อกฎหมายและคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ไว้เพื่อประกอบการจัดทำและเสนอร่างกฎนั้นต่อไปด้วย

หมวด ๒ การรับฟังความคิดเห็น

ข้อ ๖ ในกรณีที่ร่างกฎที่เข้าข่ายต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องโดยนำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ และคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้ใช้ความพยายามในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวให้ได้มากที่สุด เว้นแต่ในบางกรณีที่อาจยกเว้นหรือผ่อนปรนการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์บางประการได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรณีที่มีความจำเป็นทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามกฎหมายหรือคำแนะนำดังกล่าวในบางเรื่องได้ อาทิ เป็นกรณีที่มีความจำเป็นรีบด่วนอย่างยิ่งจึงต้องรับฟังความคิดเห็นในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นระยะเวลาน้อยกว่า ๑๕ วัน (เช่น อาจส่งผลให้กฎหมายสิ้นผลบังคับลงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ) หรือเป็นร่างกฎที่หน่วยงานพิจารณาแล้วเห็นว่าการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการจัดประชุมหรือสัมมนาโดยเชิญผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้ที่อยู่ได้บังคับของร่างกฎนั้นโดยตรงเข้าร่วมประชุมจะสัมฤทธิ์ผลและมีประสิทธิภาพกว่าการนำลงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งผู้มีส่วนได้เสียหรือได้รับผลกระทบโดยตรงอาจไม่ทราบหรืออาจเข้าถึงได้น้อยกว่า (เช่น กรณีร่างกฎที่จะใช้บังคับกับกลุ่มบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นการเฉพาะ)

(๒) เป็นกรณีที่หน่วยงานพิจารณาแล้วเห็นว่าการใช้หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับกฎหมาย อาจไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ขอบเขต และเนื้อหาของร่างกฎของตน เช่น ร่างกฎขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการจอดรถหรือตลาดในท้องถิ่นของตน หรือที่กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง คัดแปลงใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในท้องถิ่นนั้น ซึ่งการเชิญชาวบ้านใกล้เคียงหรือผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็น หรือการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนอาจเป็นประโยชน์มากกว่า อย่างไรก็ตาม ในกรณีเช่นว่านี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาดำเนินการดังกล่าวควบคู่ไปกับวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้ เพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงบุคคลผู้มีภูมิสำเนาในท้องถิ่นดังกล่าวแต่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่อื่น

ข้อ ๗ ในการนำร่างกฎไปรับฟังความคิดเห็น รวมถึงการประกาศวิธีการและระยะเวลา ในการรับฟังความคิดเห็น ตลอดจนข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ให้หน่วยงานของรัฐนำประเด็น สำคัญไปรับฟังความคิดเห็นซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยมาตรการหรือข้อกำหนดที่ก่อหรืออาจก่อ ภาระหน้าที่แก่ประชาชน โดยต้องมีความชัดเจนเพียงพอว่าตามข้อเสนอของหน่วยงานนั้น ประชาชนหรือผู้ที่ จะอยู่ในบังคับของกฎหมายหน้าที่หรือต้องปฏิบัติอะไรและอย่างไรบ้าง เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบและสามารถ แสดงความคิดเห็นได้ว่ามาตรการหรือข้อกำหนดดังกล่าวมีความเหมาะสมและได้สัดส่วนหรือพอสมควรแก่เหตุ หรือไม่

อนึ่ง หากการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นประกอบการจัดทำร่างกฎใดขาดความชัดเจน (เช่น ถามเพียงว่า ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ ขอและการออกใบอนุญาต... ตามพระราชบัญญัติ...) ส่งผลให้ประชาชนไม่สามารถทราบได้ว่าร่างกฎนั้น มีสาระสำคัญหรือจะก่อภาระหน้าที่แก่ตนหรือไม่ อย่างไร และไม่สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างแท้จริงได้ หรือเป็นการดำเนินการที่จงใจหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายโดยไม่มีเหตุผลความจำเป็น^๖ อาจถือเป็นความบกพร่อง ในสาระสำคัญของการดำเนินการและอาจส่งผลให้กฎที่ออกมานั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายได้ เนื่องจากกระทำ โดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต

ข้อ ๘ เมื่อรับฟังความคิดเห็นแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐนำผลการรับฟังความคิดเห็นไป ประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบและการจัดทำร่างกฎ และให้สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นซึ่งอย่างน้อย ต้องระบุประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น และสรุปความเห็นในแต่ละประเด็นของฝ่ายต่าง ๆ ให้ครบถ้วน รวมทั้งการปรับปรุงหรือไม่ปรับปรุงหลักการหรือประเด็นสำคัญของร่างกฎตามความเห็นดังกล่าวพร้อมเหตุผล

หมวด ๓ การวิเคราะห์ผลกระทบ

ข้อ ๙ ในการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎ หน่วยงานของรัฐต้องกระทำอย่างรอบด้าน และเป็นระบบ โดยนำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ และแนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก กฎหมาย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยแนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้นำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นตามข้อ ๘ มาประกอบการพิจารณาและ จัดทำเป็นรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎ โดยใช้แบบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ ที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายแนบท้ายแนวทางการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายโดยอนุโลม

^๖ เช่น การรับฟังเฉพาะผู้สนับสนุน แต่ปิดบังหรือไม่เปิดโอกาสแก่ผู้คัดค้านหรืออาจคัดค้าน ซึ่งขัดกับข้อ ๓ แห่งคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย รวมทั้งอาจไม่สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคตามที่ได้รับการบัญญัติรับรองไว้ในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย

หมวด ๔
การเปิดเผยและตรวจสอบ

ข้อ ๑๐ ให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นตามข้อ ๘ และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบตามข้อ ๙ ผ่านระบบกลาง หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานของรัฐนั้น และจะใช้วิธีการอื่นใดด้วยก็ได้ เช่น การเปิดเผย ณ สถานที่ทำการของหน่วยงานของรัฐนั้น

ข้อ ๑๑ ในการเสนอร่างกฎที่มีลักษณะตามข้อ ๔ ต่อคณะรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจลงนามในร่างกฎ แล้วแต่กรณี ให้หน่วยงานของรัฐเสนอเอกสารดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อยเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

- (๑) ร่างกฎและหลักการหรือสรุปสาระสำคัญของร่างกฎที่ได้จัดทำขึ้น
- (๒) สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นตามข้อ ๘
- (๓) รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบตามข้อ ๙
- (๔) หลักฐานการดำเนินการตามข้อ ๑๐

ข้อ ๑๒ ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจลงนามในร่างกฎตรวจสอบความครบถ้วนของการดำเนินการตามข้อ ๒ ถึงข้อ ๑๑ โดยหากเห็นว่ามีความจำเป็นต้องดำเนินการในส่วนใดเพิ่มเติม ให้แจ้งหน่วยงานเจ้าของเรื่องดำเนินการให้ครบถ้วน โดยให้ระบุเรื่องหรือประเด็นที่จะต้องดำเนินการให้ชัดเจน

ข้อ ๑๓ ในการตรวจพิจารณาร่างกฎของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้นำเอกสารตามข้อ ๑๑ มาประกอบการพิจารณา และให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ภายใต้บังคับข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในกรณีที่ร่างกฎที่ส่งมาให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาไม่มีเอกสารตามข้อ ๑๑ (๒) (๓) และ (๔) เนื่องจากหน่วยงานผู้เสนอร่างกฎพิจารณาแล้วเห็นว่าร่างกฎนั้นไม่เข้าข่ายที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบตามข้อ ๔ แต่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่าร่างกฎนั้นเข้าข่ายที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหนังสือแจ้งให้หน่วยงานนั้นไปดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าว ประกอบกับกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายและแนวทางนี้ แล้วส่งเอกสารตามข้อ ๑๑ มาให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อประกอบการตรวจพิจารณาต่อไป ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากำหนด

(๒) ในการตรวจพิจารณาร่างกฎ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๕ และที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ การตรวจสอบเนื้อหาของร่างกฎหมายแห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยอนุโลม

(๓) ในกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้รับเอกสารที่เกี่ยวข้องครบถ้วนแล้ว หากในระหว่างการตรวจพิจารณามีการแก้ไขร่างกฎในสาระสำคัญซึ่งอาจกระทบต่อสิทธิหรือหน้าที่ของประชาชน หรือมีเหตุผลความจำเป็นอื่นใดซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องหรือการวิเคราะห์ผลกระทบเพิ่มเติม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะดำเนินการดังกล่าวเองหรือจะแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

หมวด ๕
บทเปิดเตล็ด

ข้อ ๑๔ การดำเนินการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎให้หน่วยงานของรัฐคำนึงถึงระยะเวลาสำหรับการออกกฎเพื่อให้ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายนั้นได้ ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือมาตรา ๒๒ วรรคสอง ประกอบกับมาตรา ๓๙ (๑) แล้วแต่กรณี ด้วย

ข้อ ๑๕ โดยที่มาตรา ๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้ความในมาตราดังกล่าวใช้บังคับแก่การจัดทำร่างกฎตามที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยอนุโลม ดังนั้น นอกจากการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว ในการจัดทำร่างกฎหมายหน่วยงานของรัฐจึงต้องพิจารณาดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสี่ ด้วยดังต่อไปนี้

(๑) การจัดให้มีกฎและข้อกำหนดในกฎที่กระทบสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎและข้อกำหนดในกฎที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ โดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นการแก่ประชาชน

(๒) ดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงกฎต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจเนื้อหาของกฎได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎรวมทั้งกฎหมายที่ให้อำนาจออกกฎนั้นได้อย่างถูกต้อง

(๓) การพิจารณานำระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการมาใช้ในกฎต้องเฉพาะเท่าที่จำเป็น โดยสำหรับระบบอนุญาตนั้นต้องได้รับมอบอำนาจจากกฎหมายไว้อย่างชัดเจน และพึงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎให้ชัดเจน

